

“UKRAINIAN LABOR NEWS”
Published semi-weekly by the Ukrainian Labor News Ass'n
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.,
Winnipeg, Man.
Subscription per year \$4.00
Telephone: St. John 1465.

“УКРАЇНСЬКІ РОБІТНИЧІ ВІСТІ”
газета для робочого люду — виходить два рази на тиждень:
В СЕРЕДУ І СУБОТУ.
Видає Стіваришненія “Українських Робітничих Вістей”.
Передплата на рік \$4.00
Адреса:
UKRAINIAN LABOR NEWS,
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St., Winnipeg, Man., Canada.

Непоміщений в газеті рукопис не звертається, хіба що дописувачеві вразно замінити, що бажав звороту своєї рукописи на випадок її непоміщення та зазвучати поштовою марку на її переїздку.

ЄДИНИЙ ПРОЛЕТАРСЬКИЙ РЕВОЛЮЦІЙНИЙ ФРОНТ

“Убийство Воронського доказало, що павши всесвітнього капіталу складається з метадими італійської і мексиканської реакції. Реакція готує небезпечну нову пошуку на страшнішого чим недавно пережитої війни. Соціалістична Росія, не дивлячись на її помилки, служить опорою всесвітнього пролетарського руху. Її розбиття означає кінець визвольного робітничого руху в Європі. Тому капіталізм докладає всіх зусиль, щоб новою війною знищити соціалістичний режим. Ми повинні, коли Москва і Амстердам союзяться”.

Так говорив на зїзді чеських залізничників в Празі в маю п. р. Еддо Фімен, секретар Професійного Інтернаціоналу в Амстердамі. Амстердамська центральна професійна організація, це заступництво тих організацій, які й досі стоять на службі кооперації з капіталізмом, які не пірвали з ідеєю активної підтримки правительств антанти, які засідають і беруть активну участь в т. зв. “Міжнароднім Бюрі Праці”, створеним при “Лідзі Націй” Версальським договором на те, щоб туманити робітничі маси.

А прещінь і представник цих левозьких супроти буржуазії організацій говорив про нову небезпечку буржуазії, про порушення Амстердаму з Москвою та заявляє, що Радянські Республіки це опора всесвітнього пролетарського руху.

До недавня Амстердам говорив що іншого. Ба, навіть по завні Фімена в Празі, його власні сопартійники на зїзді в Гамбургу яли помий на комуністичні. Чи широ, чи не широ говорив Фімен, то встатки в його словах є багато правди.

Перше всього капіталізм підносить тепер голову в цілім світі та використовує те, що на його боці і услугах стоять “Соціалістичні” партії і цілою силою іде на знищення робітництва. У всіх капіталістичних державах, помімо того, що існує Три “Лідзі Націй” Біуро Праці, касується 8-годинний день праці. Робиться це під ріжними видами, але фактом є, що в багатьох галузях промислу 8-годинний день праці майже не існує.

Те саме є і з безробіттям, з яким нібито борються капіталістичні держави, а по правді вони тільки дбають про те, щоб його поширити. Помімо знищення і зруйнування продукції доголоїтною війною, капіталісти не спшяться відновлювати та поширювати продукції тому, бо не хочуть допустити до зросту робітництва. Для них ліпше, коли наслідком безробіття і зростаючої доріжжі робітничий зійде до ролі тварини-звірюки, яка буде двати лише про те, щоб чим небуди і як небуди заспокоїти свій голод, та буде здаєлка стояти від всіх суспільних та політичних питань, виходячи з того заложення, що ні війна, ні революція не принесли йому нічого, крім нужди.

Щоб мати якийсь моральне виправдання свого злочинного морду над робітничою класою, капіталізм зі старих шпиргалів витягнув патріотизм. Що нині не робиться в імя патріотизму, націоналізму держави, оборони вітчизни? А як туманити і застрашувати “патріотизм” капіталістичні краї мнимою небезпечкою большевизму? Роблять це не тільки капіталісти великих держав, але й такі наймити капіталістичні, як українські трудовики в Галичині і укр. “патріоти” в Канаді та Злучених Державах.

Тепер саме капіталізм і реакція в цілім світі готуються до наступу проти робітництва та спекулюють, щоб вишлати його в нову воєну авантуру. Помімо всіх заповіней, капіталізму про його мирний настрій — у водзі пахне порохом.

Капіталізм вміхається знищення робітничого руху, а головню Радянських Республік. Що це може потягнути за собою, це вірно представляє навіть такий Фімен.

Капіталізм одноцілий фронтом іде на робітництво і його твердиню — Союз Соціалістичних Реднських Республік на Сході. Хочє з їх упадком розбиті і знищені робітничий рух, здатий соціалізм.

Проти неабиякою небезпечкою стоить робітничя класа. По Європі скрізь підносить тепер голову фашизм. Нема краю, де би цей новітній капіталістичний бандитизм не мобілізував свої сили і явно не йшов проти робітництва і соціалізму. Помімає йому це, що велика часть робітництва завдяки соціалістичним загубила свій класовий характер і підпала під вплив націоналістичної буржуазної ідеології.

Супроти наступу капіталістичних банд, які самі соціалістичні допомогли організувати, мусить виступити все робітництво. Ціла робітничя класа мусить стати до боротьби з капіталізмом за своє існування. Проти капіталу треба поставити одноцілий революційний пролетарський фронт — цілої робітничої класи.

Свідоме робітництво само мусить взятися до діла. Його “соціалістичні” провідники того не зроблять. Це показав Гамбург. Ці “соціалісти” заздато злилися з буржуазією, щоб могли піти вперед неї і завдати їй смертельний удар. Це можуть і мусять зробити лише самі робітничі маси.

МОВЧАНКА --- ЗНАК ЗГОДИ.

Хто сидить за українською “патріотичною” пресою в Канаді і Злучених Державах, той може зауважити одну характеристичну річ: в останніх часах та преса нічого не пише про Петрушевича та його “правительство”. Прим. така джерзистична “Свобода”, що кілька місяців тому назад в кожнім числі славидя Петрушевича поїдд небеса, нині про него і словом не згадає. Те саме і з іншими “патріотичними” газетами.

Що-ж таке сталося? Що за причина цьому? Причина цьому, сказавши коротко, є така: Українські “патріоти” в Канаді і Злучених Державах стади по стороні галицьких трудовиків, які признали польську державність в Східній Галичині і просять Поляків о охлани для себе в формі “автономії”, а виступили — покищо мовчанкою або одностороннім представляванням справи — проти Петрушевича, який не годиться зі становищем галицьких трудовиків.

Так буде представлятися вкортці відповідь на поставлений запит. Однак справа вимагає ширшого пояснення.

В двох числах: “Українських Робітничих Вістей” з передминушого тижня ми писали про те, як українські “патріоти” трудовики в Галичині — кажучи коротко і ясно — стали новими Яковими і Твердохлібами з їх покійним “Рідним Краєм”, та як дивиться на них офіційний орган Петрушевича і польська буржуазна преса. При кінці ми запитали українських “патріотів” в Канаді і Злучених Державах, чи вони солідаризуються зі своїми собратами галицькими трудовиками, а тимсамим чи й вони признають польську державність в Східній Галичині?

У відповідь на наш запит відізвався покищо лише один вінніпегський “Український Голос”, славний зі своїх ріжних орієнтацій, включно з беззастрешною орієнтацією на Петлюру і Пилсудского, та ще славніший зі свого редактора, колишнього соціаліста а тепер крайнього чорносотенця та газетарського крутара-бредухна. Інші “патріотичні” газети мовчать.

І ось що каже “Укр. Голос”. На “доказ” того, що українські “патріоти” в Канаді і Злучених Державах не годяться на принадлежність Східній Галичині до Польщі — він наводить каблетраму, яку канадійські (згядно вінніпегські) українські “патріоти” вислали 17. марта ц. р. на руки опікуну Польщі Пуанкаре. Шо-ж це за “доказ”, панове “патріоти”? Та-ж галицькі такі самі “патріоти” ще не так заклинали, що вони ніколи не будуть нічого ждати від Поляків, бо тимсамим признавали би їх господарями Східної Галичини, а лише будуть обстоювати при особній галицькій державі. Та-ж львівські “патріоти” складали навіть присягу на площі св. Юра, що будуть лише боритися за визвіл Східної Галичини з під Польщі. А що нині бачимо? Куди заіхали галицькі трудовики? Так що подивітисся на те, що говориться колись — немає ніякої вартости. Особливо, коли це говорять українські “патріоти”, які змінюють свої орієнтації кілька разів на рік. Про нинішнє — треба говорити нині. Про теперішні події — треба говорити як дивимось на них тепер, а не покинутися на те, що хтось сказав колись.

Але не такий “Укр. Голос” святий, як хоче себе через вислання каблетраму до Пуанкаре представити. Далше він боронить становища галицьких трудовиків, яке вони заняли супроти Польщі, і хоче такі доказати, що він виліз з води і не є мокрий.

Кажє “Укр. Голос”: “Ніякі українські патріоти не годяться на принадлежність Галичині до Польщі. Хто годиться на принадлежність Галичині до Польщі, той взагалі не може бути патріотом”. (Ми й патріотами їх не уважаємо і тому пишемо “патріоти” в знаках наведення.)

А зараз нинше “Укр. Голос” каже: “Ми мали право кинути на ню (трудовицьку партію) каменем тільки тоді, якщо дістали докази, що вона не з мусу а з уподобання приймає тимчасово(?) польську державність”.

Отже, як плонує сам собі в лице “Укр. Голос”? Раз каже, що ніякі українські “патріоти”, бже і галицькі трудовики, не годяться на принадлежність Галичині до Польщі, — а зараз нинше виразно признає, що трудовицька партія приймає польську державність. Розуміється, щоб не виглядало це таким страшним, “Укр. Голос” нинше, що трудовицька партія признає польську державність в Східній Галичині не з уподобання, а з мусу і то тимчасово.

Та тільки тут “Укр. Голос” свідомо і підло бреше, щоб лише закрити чорне діло галицьких трудовиків, щоб очистити їх з пята польських наймитів. Кажє “Укр. Голос”: “Ми мали право кинути на ню (трудовицьку партію) каменем тільки тоді, якщо дістали докази, що вона не з мусу а з уподобання приймає тимчасово польську державність”. В тім то й річ, що нема ніяких доказів, що трудовицька партія признає польську державність з мусу. Хто де чув про той мус? Ану, хай панове з “Укр. Голосу” дадуть докази, що такий мус існував. Ні, про такий мус ніхто нічого не знає і “Укр. Голос” свідомо пускає таку фразу, щоб кинути піском в очи своїм читачам. Також — як можна тимчасово приймати польську державність? Це те саме, що дитині вирісши своєї рідної матері і прийняти “тимчасово” за свою матір жінку з сусідньої хати і то ще таку, що буде шодня бити дитину. Отже за таку свою “тимчасову” матір взяли галицькі трудовики шляхетсько-буржуазну Польщу і “Укр. Голос” старється доказати, що вони найліпше зробили.

“Укр. Голос” лише тепер якраз так само, як писав в 1920 році, коли Петлюра вів польські банди на Україну. Коли банди Пилсудского при помочи петлюрівців нищили огнем і мечем Україну, коли вони зривали в Києві не лише мости, школи і церкви, але й водопроводи, — “Укр. Голос” писав тоді, що Петлюра і Пилсудські “визволяють” Україну. Тепер він оправдує галицьких трудовиків за те, що вони стади хруньми на рівні з Яковими і Твердохлібами.

Та коли “Укр. Голос” хоч і в брехливий та крутарецький спосіб старється оправдувати галицьких трудовиків і тим самим заговорив про справу, то інші українські “патріотичні” газети в Канаді і Злучених Державах абсолютно мовчать. Одні з них передували з “Діла” звіти про зїзд трудовиків у Львові, інші на підставі “Діла” самі подали новинки про зїзд — і на тім кінець. Про те, що галицькі трудовики промяли українську державність на польську, що згодились на принадлежність Східної Галичини до Польщі, що просять польських панів о охлани для себе в формі “автономії”, — про те все в українських “патріотичних” газетах (і то цим боці бжеку нема ані слова).

Також не передували ці газети ані слова з того, що нинше про нову орієнтацію галицьких трудовиків віденський “Український Парпор”, орган Петрушевича. А ще до недавня “Укр. Прапор” був для них евангелієм.

А чому так? Бо “Укр. Прапор” виступає проти тієї політики, яку ведуть галицькі трудовики. Коли-б він тягнув також за Польщею, то доярбові патріоти дальше уважали би його за свого. А то він не лише, що пнтує хруньство трудовиків, але — хоч і поневчасі — орієнтується на Радянську Україну. Отже, як на це згодиться таким чорносотеним газетам, як “Свобода”, “Укр. Голос” і їм подібні? Коли їм приходить до вибору між Радянською Україною а шляхетсько-буржуазною Польщею, то вони безусловно вибирають Польщу. Це найкраще тепер показалося.

Та замовчуванням справи, або представляванням її односторонню “патріоти” ситуації не вратують. Орієнтація галицьких трудовиків на Польщу і признавання ними польської державности в Східній Галичині не є такою маловажною подією, яку можна промовчати. Це, що роблять тепер галицькі трудовики, буде мати свої далекосяглі наслідки, а на самих трудовиках полишеть ганебне пятно, якого вони ніколи з себе не змиють. Коли-ж укр. “патріоти” в Канаді і Злучених Державах хочуть це все замовчати, то тим самим вони показують, що: 1) Вони свідомі того, що галицькі трудовики йдуть на службу Польщі, бо навіть не мають відваги про це писати і їх боронити; 2) Вони одобрюють становище трудовиків, бо мовчать і проти него не виступають. А як відомо, мовчанка — знак згоди. Тимсамим згадавши “патріоти” нарівні з галицькими трудовиками стають в ряди Якових і Твердохлібів.

Це повинні добре запам'ятати всі українські робітники і фермери в Канаді і Злучених Державах.

РОЗВАЛ БУРЖУАЗНОЇ ПОЛЬЩИ.
(Від нашого львівського кореспондента.)

Біда з буржуазною Польщею. Положення її якесь таке незвичайне, що мимо всього гурапатріотизму, всю державу переходять якісь зловіщі дрожання. Нема ладу і порядку. Нема господарки. Є одна загальна руїна, а при тому безголовня. Нічо не помагає опікунка і союзниця Франція. Навпаки, здається, що вся біда якраз через Францію, яка неминучо витягає Польщу в хапелю. Як це скінчиться, не трудно відгадати.

Ціла польська держава в доггах. Половина бюджету йде на війське. З другої половини добувають пайку дістають капіталісти на відновлення промислу, якого й не думают відновляти, шоби не скріплати робітничої класи.

Коли до влади прийшов Вітос з шехподляками, край опинився в конвульсії. Ледви тиждень минув від обняття Вітосом і шехподляками керми держави, а вже маємо фінансовий крах.

Вчера в полудне доляр коштів був 66.000 польських марок, фунт штерлінгів 290.000 марок, чеська корона 2.000 марок.

Розуміється, що відповідно до цього пішли в гору і ціни товарів.

Убрана підсочило в ціні на 1 мільон 700 тисяч, сорочка на 170—200 тисяч марок, кусок мила на 8—15 тисяч марок і т. д. Кільо цукру коштувало вчера 15.500 марок, за корець пшениці плачено 180.000 мп, жита 120.000 мп, фасолі 190.000 мп. Кільо білої муки коштує тепер 6.000 мп, кільо рижу 9.000 мп, кільо вепроговго мяса 20.000 мп.

ПІД ПОЛЬСЬКИМИ ПАНАМИ.

Щоб люде знали, як панська польська влада поведеться з трудящим населенням, як прибрала вона його під себе, наведемо тут кілька прикладів.

Поперше всяка газета, що там пробує боронити інтереси трудящих без зарпіння конфіскується себто всі примірники газети перед виходом збирає поліція і палить, або вишматовує окремі статті перед тим, як друкувати, так що газета має деруктивний вигляд з чистими плямами на яких немає слів — немає газети.

Так частенько зявляється галицька газета “Земля і Воля”, та білоруська “Нове Життє”. Як знаємо, частина Білоруси є під Поляками. З білоруської газети “Нове Життє” № 10, яку конфіскували цілком, але декілька примірників успішно перевезено на радянську землю, довідуюсь про причини, іза яких там виникають часті повстання, які польська влада хоче обяснювати, як бандитські виступи.

Газета пише: “Замість польської земельної реформи, білоруські селяне мають переселенців — Поляків, яким наділяють не тільки діврську землю, а й селянську, так звані сервантиту. За два минулі роки наділено їм 232.000 гектарів (гектар рівнається близько десятині) і з них на місцеве населення припало всього 8.000 гектарів.

відсотки, а Евреями 26. З того видно, що ріжними засобами панство хоче собі натягнути більшість, злякає населення, так що одна пята частина Евреїв у Варшаві записалась Поляками.

Міше-Пам.

ГОЛОД НА ГУЦУЛЬСЬКІЙ ВЕРХОВИНІ.

Щє минулого року в місяці листопаді, отже тоді, коли в селянина найкраще найдеться досить хліба на прокормлення, вислав клуб чехословацьких комуністичних послів на підкарпатську Верховину посла Тавска просидіти, на скільки відповідають правді кружляючі вістки про голод між верховинцями. Вислід поїздки його був такий, що привіз з собою зразки “хліба”, котрим живляться Гуцули, а якого заживний господар не дасть безрогам, якщо хоче ї добре вигодувати. “Хліб” цей прослідженний під мікроскопом заключає в собі такі складники: вівсяну муку змішану на половину з половиною, траву, солому, ріпу, висівки із дьянного сімя. Другий рік такого хліба, краший в порівнянні до першого, був лечений із кінського та свинського бобу з домішками вівсяної муки.

Як доносить “Rude Pravo”, хлібом цар живилось й живиться зараз десятки тисяч верховинців. Старші і діти там з роду не їли правдивого хліба, бараболоз для цих бідолах — бажана рідкість. Голод на Верховині в останніх місяцях ще значніше скріпився в наслідок безробіття, а чехословацький Червоний Хрест, виславши для перевірки вісток про голод серед Гуцулів, обмежився у своїй діяльності до ствердження, що тисячі людей на Верховині зараз вмирає іза виснаження на туберкульозу.

В самій адміністрації хаос. Пилсудські пішов зовсім з військи. За ним пішли генерали Сосновські, міністер війни і Сікорські, колишній шеф генерального штабу і премієр. Почався саботаж, викидання противників з посад.

Ліви партії і П.П.С. самі не знають, що тепер робити. Вітоє почав нагірку, конфіскує пресу, фашисти виїхали на світло дня, а П.П.С. ратує вітчизну і строїть опозицію, значить, валяє дурака і чекає, щоб Вітос запросив її до влади. Банкруцтво буржуазії вже видно.

До майбутнього завтрашнього дня, яке мусить належати робітництву, мусить готуватися пролетаріят Польщі і тих земель, які під її п'ястком знайшлися.

Львів, 9. VI. 1923. Ір.

РЕВОЛЮЦІЙНИЙ КАЛЕНДАР

5. липня 1917 р. вибрано російський центральний виконавчий комітет Рад.
5. липня 1918 р. генеральний страйк на Угорщині.
5. липня 1920 р. безпартійна конференція робітників у Києві.
5. липня 1921 р. декрет про здачу в оренду підприємств.
6. липня 1918 р. на основі прісуду партії лівих ес-єрів у Москві забито німецького посла графа Мірбаха.
6. липня 1918 р. білоруське повстання в Ярославлю.
6. липня 1918 р. бунт лівих ес-єрів в Москві і спроба перевороту, яку зробив главком Міравоїв на чесько-словацьким фронті.
6. липня 1919 р. в Бродях (Галичина) проголошено радянську владу.
7. липня 1906 р. величезний бунт шахтарів у Юзовці.
7. липня 1918 р. бунт проти радянської влади лівих ес-єрів у Москві, що спричинив до росколу цієї політичної партії.
7. липня 1921 р. декрет про промислову кооперацію та кустарну і дрібну промисловість.

НОВА КОМЕДІЯ!

Вже виїшла з друку і продаєт ся дуже гарна комедія в трох діях Стен-а Зан-ого п. н.

ЯК СВІТ ПІШОВ ДОГОРИ НОГАМИ

Надаєт ся до вистави навіть на малих сценах. Спеціальних декораций не вимагає. Ціна 25 центів.

Замовлення слати до: Ukrainian Labor News Cor. Pritchard & McGregor Winnipeg, Man.

НОВІ КНИЖКИ! --- НОВІ КНИЖКИ!

Товариші! Памятайте, що в свідомости наша сила, а свідомість здобується з книжок. Кожний робітник повинен збільшити свою бібліотеку і свідомість слідуєчим новими книжками:

- ЩО ТАКЕ ВСЕСВІТНИЙ СОЮЗ РОБІТНИКІВ — обнимає 80 сторін друку, ціна лише ..... 20 ц.
- ПОРЯДНИК УКРАЇНСЬКОЇ МОВИ — написав О. Снявський; 110 сторін друку, ціна ..... 35 ц.
- ЧЕРВОНА ЗОРЯ (утопія) — написав А. Богданов; 150 сторін друку, ціна ..... 25 ц.

Замовлення разом з грошіми слати до: UKRAINIAN LABOR NEWS Cor. Pritchard & McGregor Sts., — Winnipeg, Man.